

Sygn. akt VIA Ca 1629 /13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2014r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia S A Regina Owczarek – Jędrasik / spraw./

Sędzia S A Ksenia Sobolewska – Filcek

Sędzia SO / del./ Marcin Strobel

Protokolant : sek. sądowy Beata Pelikańska

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2014r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 17 czerwca 2013r., sygn. akt XVII AmA 129 / 11

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1/ oddala odwołanie,

2/ zasądza od (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 / trzysta sześćdziesiąt / złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

II zasądza od (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 270 / dwieście siedemdziesiąt / złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję,

III nakazuje pobrać od (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 1.000 / jeden tysiąc/ tytułem opłaty od apelacji, od obowiązku uiszczenia , której pozwany jest zwolniony.

Sygn. akt VI A Ca 1629 / 13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 maja 2011r. nr (...) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów / dalej jako Prezes UOKIK lub pozwany / nałożył na (...) Sp. z o.o. w K. karę pieniężną w wysokości 198.015 zł za udzielenie w toku postępowania antymonopolowego o sygn. (...) w odpowiedzi na żądanie Prezesa UOKIK na podstawie art.50 ust.1 i ust.2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów / Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm., dalej jako uokik/ nieprawdziwych, wprowadzających w błąd informacji w zakresie przyczyn wyeliminowania w roku 2008

decyzjami (...) Sp. z o.o. dystrybutorów z systemu dystrybucji tej Spółki oraz faktu niedysponowania dokumentami potwierdzającymi postępowanie Spółki (...) wobec dystrybutorów wyeliminowanych z systemu.

(...) Sp. z o.o. w K. / dalej jako powódka, Spółka (...), powodowa Spółka/ wniosła odwołanie od wyżej wskazanej decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji, ewentualnie o zmianę decyzji poprzez umorzenie postępowania administracyjnego, ewentualnie zmianę zaskarżonej decyzji poprzez znaczne obniżenie kary pieniężnej nałożonej na powódkę oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 17 czerwca 2013r. sygn. akt XVII AmA 129 / 11 Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że obniżył karę pieniężną do kwoty 10.000 zł oraz zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania.

Za podstawę powyższego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy przyjął następujące ustalenia.

Prezes UOKIK wszczął z urzędu 13 października 2010r. postępowanie antymonopolowe w sprawie podejrzenia zawarcia na krajowym rynku hurtowego obrotu suplementami diety przez Spółkę (...) z przedsiębiorcami tworzącymi sieć dystrybucji suplementów diety (...) Sp. z o.o. porozumienia ograniczającego konkurencję, polegającego na:

1/ ustalaniu detalicznych cen odsprzedaży suplementów diety (...) Sp. z o.o. stosowanych przez przedsiębiorców tworzących sieć dystrybucji suplementów diety Spółki (...),

2/ podziale rynków zbytu i zakupu według kryterium podmiotowego poprzez umieszczenie w umowach pomiędzy Spółką (...), a przedsiębiorcami tworzącymi system dystrybucji suplementów diety Spółki (...) postanowień ustalających grupy klientów w ramach sieci dystrybucji, którym przedsiębiorcy tworzący sieć dystrybucji mogą odsprzedawać oraz od których mogą kupować produkty Spółki (...).

W związku z wszczęciem wskazanego wyżej postępowania pismem z dnia 13 października 2010r. Prezes UOKIK wezwał Spółkę (...) do wskazania liczby i nazwisk dystrybutorów, którzy zostali wyeliminowani z systemu decyzją Spółki (...) w 2008r. wraz z podaniem przyczyn podjęcia tych decyzji. Prezes UOKIK wezwał powódkę także do przekazania dokumentów potwierdzających postępowanie Spółki. W wezwaniu została zawarta informacja o konsekwencjach nieudzielenia informacji bądź udzielenia informacji nieprawdziwych.

Przy piśmie z dnia 15 listopada 2010r. powodowa Spółka przedstawiła listę dystrybutorów, którzy zostali wyeliminowani z systemu dystrybucji produktów (...) Sp. z o.o. w 2008r. Jednocześnie Spółka (...) oświadczyła, że nie posiada dokumentacji potwierdzającej podjęte przez nią decyzje o wykluczeniu danego dystrybutora z systemu. Ponadto powódka wyjaśniła, że przyczyną wyeliminowania każdego dystrybutora z systemu dystrybucji było złamanie przez dystrybutora zasad współpracy ze Spółką (...), polegające na usunięciu przez dystrybutora prowadzącego sprzedaż danego produktu za pośrednictwem Internetu oznaczenia identyfikującego dany produkt jako produkt Spółki (...)

W tym stanie rzeczy – pismem z dnia 29 grudnia (...) - Prezes UOKIK wezwał powódkę do doprecyzowania wyjaśnień poprzez wskazanie źródła informacji, w oparciu o które Spółka ustaliła przyczyny zakończenia współpracy z dystrybutorami. Ponadto Prezes UOKIK wezwał Spółkę (...) do przedstawienia ewentualnych dokumentów dotyczących dystrybutorów wyeliminowanych z systemu w 2008r., przekazania listy dystrybutorów, w stosunku do których została podjęta decyzja o zawieszeniu w prawach i obowiązkach w latach 2008-2010, jak również przekazania posiadanej korespondencji z dystrybutorami.

Pismem złożonym 17 stycznia 2011r. Spółka (...) wyjaśniła, że informacje dotyczące dystrybutorów wyeliminowanych z systemu w 2008r. zostały ustalone na podstawie danych zawartych w systemie komputerowym powódki. Ponadto powódka wyjaśniła, że po przedstawieniu pozwanemu pisma z dnia 15 listopada 2010r. odszukała w swoich zasobach archiwalnych korespondencję z podmiotami wskazanymi w piśmie z dnia 15 listopada 2010r. i korespondencja ta została przedstawiona Prezesowi UOKIK.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy stwierdził, że powódka udzieliła pozwanemu – na żądanie złożone w trybie art. 50 ust.1 i ust.2 uokik – nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji co do : przyczyn wyeliminowania w 2008r. dystrybutorów z systemu dystrybucji Spółki (...) oraz faktu niedysponowania dokumentami potwierdzającymi postępowanie powódki wobec tych dystrybutorów. Jednocześnie Sąd I instancji wskazał, że kwestia istnienia winy subiektywnej nie ma znaczenia dla zasadności zastosowania art. 106 ust.2 pkt 6 uokik.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że nałożenie na powódkę kary pieniężnej jest uzasadnione w świetle przepisu art. 106 ust.2 pkt 2 uokik w związku z art. 50 ust. 1 i 2 uokik.

Natomiast za zasadny Sąd I instancji uznał zarzut odwołania powódki naruszenia art. 106 ust.2 pkt 2 uokik w związku z art. 111 uokik poprzez nałożenie kary w wysokości niewspółmiernej do stopnia i okoliczności naruszenia przepisów ustawy.

W ocenie Sądu I instancji brak jest podstaw do uznania, że stopień naruszenia był znaczny. Informacje bowiem , których dotyczyła odpowiedź powódki zawierająca nieprawdę nie miały istotnego znaczenia w prowadzonym postępowaniu antymonopolowym. Informacje te nie dotyczyły ustalenia w zakresie naruszenia art. 6 ust.1 pkt 1 i pkt3 uokik polegającego na zawarciu porozumień , a jedynie wystąpienia skutków takiego naruszenia prawa , których wystąpienie nie było konieczną przesłanką do orzeczenia naruszenia ustawy.

O marginalnym znaczeniu żądanych informacji świadczy – zdaniem Sądu I instancji- fakt, że pozwany nie podjął żadnych aktywnych działań w celu pozyskania tych informacji pomimo, że ustawa dawała mu w tym zakresie szereg instrumentów.

Sąd Okręgowy podkreślił konieczność uwzględnienia, że powódka ostatecznie w późniejszym terminie przekazała żądane dokumenty i informacje, chociaż miała realną możliwość ich zatajenia.

Sąd orzekający uznał za bezzasadne przyjęcie przez pozwanego umyślności działania powódki.

Sąd Okręgowy ustalił, że w powodowej Spółce dokumenty są archiwizowane w sposób chaotyczny, przez różne osoby, nie ma wyznaczonego pracownika odpowiedzialnego za przyjmowanie dokumentów do archiwum oraz przekazywanie dokumentów do zniszczenia , zarówno dokumenty przyjęte do archiwum , jak i dokumenty przeznaczone do zniszczenia nie są odrębnie ewidencjonowane. Według Sądu I instancji takiego sposobu postępowania z dokumentacją dotyczącą działalności przedsiębiorstwa nie można uznać za odpowiadający właściwej mierze staranności, udzielenie w takich warunkach nieprawdziwej wiadomości jest konsekwencją niedołożenia staranności , by zachować się z należytą ostrożnością , chociaż powódka mogła przewidzieć negatywny skutek swego postępowania, działanie zatem powódki ma charakter winy nieumyślnej.

Sąd Okręgowy wskazał, że pozwany nie wykazał, iż stopień naruszenia interesu publicznego w wyniku udzielenia nieprawdziwej informacji był większy niż w związku z naruszeniem prawa, którego informacja dotyczyła oraz że pozwany nie przedstawił żadnego argumentu uzasadniającego zastosowanie w niniejszej sprawie kary wyższej niż kary za naruszenie art.6 ust.1 pkt1 i pkt 3 uokik.

Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję poprzez obniżenie kary pieniężnej do kwoty 10.000 zł.

Prezes UOKIK wniósł apelację od wyroku z dnia 17 czerwca 2013r., zaskarżając go w całości i wnosząc o jego zmianę przez oddalenie odwołania powódki w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa prawnego za obie instancje według norm przepisanych.

Pozwany zgłosił w apelacji zarzuty:

- naruszenia prawa procesowego mające wpływ na rozstrzygnięcie , tj. art. 233 §1 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c. i art. 325 k.p.c.;

- naruszenia prawa materialnego , tj. art. 106 ust.2 pkt 2 uokik w związku z art. 111 uokik.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje.

Apelacja jest uzasadniona.

Po wszczęciu postępowania antymonopolowego w sprawie zawarcia przez Spółkę (...) z przedsiębiorcami tworzącymi sieć dystrybucji suplementów diety porozumienia ograniczającego konkurencję , polegającego na ustalaniu detalicznych cen odsprzedaży , co może naruszać art. 6 ust.1 pkt 1 uokik oraz na podziale rynków zbytu i zakupu według kryterium podmiotowego, co może naruszać art. 6 ust.1 pkt 3 uokik Prezes UOKIK zażądał od powódki wskazania liczby i nazwisk dystrybutorów, którzy zostali wyeliminowani z systemu decyzją Spółki (...) w 2008r. wraz z podaniem przyczyn podjęcia tych decyzji oraz przekazania dokumentów potwierdzających postępowanie Spółki / pismo z dnia 13 października 2010r. – k. 4-5 akt administracyjnych /.

W piśmie zawierającym powyższe żądanie Prezes UOKIK podał , że podstawą prawną żądania jest art. 50 ust.1 i ust.2 uokik w związku z wszczętym postępowaniem antymonopolowym w sprawie zawarcia wyżej wskazanego porozumienia ograniczającego konkurencję , określił termin udzielenia informacji oraz pouczył o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Pismo z dnia 13 października 2010r. spełniało zatem wymogi określone przepisem art. 50 ust. 2 uokik, co oznacza, że na podstawie art. 50 ust.1 uokik powódka była obowiązana do przekazania koniecznych informacji oraz dokumentów.

Odpowiadając na żądanie Prezesa, powódka przedstawiła listę dystrybutorów, którzy zostali wyeliminowani z systemu dystrybucji w 2008r. decyzją powódki, która to lista obejmowała 7 podmiotów oraz wyjaśniła , że nie posiada dokumentacji potwierdzającej decyzje Spółki (...) o ich wyeliminowaniu / pismo powódki z dnia 15 listopada 2010r. – k 10-13 akt administracyjnych/. Jest poza sporem, że informacja o braku dokumentacji była nieprawdziwa , powodowa Spółka przedłożyła bowiem tę dokumentację pozwanemu przy piśmie złożonym 17 stycznia 2011r.

Na podstawie zeznań świadków M. M. i P. K. oraz dowodu z przesłuchania stron ograniczonego do przesłuchania za stronę powodową T. K. Prezesa Zarządu powodowej Spółki, jak również oświadczeń wyżej wskazanych osób z dnia 11 marca 2011r. / k. 95- 97 oraz k. 61-67 akt administracyjnych / należy przyjąć, że po otrzymaniu wezwania z dnia 13 października 2010r. pracownik powódki poszukiwał w archiwum w części dotyczącej dystrybucji dokumentów w sprawie wypowiedzeń złożonych dystrybutorom przez Spółkę w 2008r., jednakże tych dokumentów nie odnalazł.

W związku z treścią pisma powódki z dnia 15 listopada 2010r., pismem z dnia 29 grudnia 2010r. , /k. 30-31/, Prezes UOKIK zażądał między innymi potwierdzenia, czy odpowiedź z dnia 15 listopada 2010r. oznacza, że Spółka nie dysponuje dokumentami stanowiącymi skierowaną do dystrybutora informację o wykluczeniu go z systemu dystrybucji oraz zażądał w przypadku dysponowania takimi dokumentami ich przekazania w terminie 14 dni, pouczając o skutkach niewykonania obowiązku. Po otrzymaniu tego pisma pracownik powódki przeszukał ponownie całe archiwum oraz odnalazł odpowiednie dokumenty w miejscu , przeznaczonym dla dokumentów do utylizacji / zeznania wskazanych świadków oraz Prezesa Zarządu powodowej Spółki oraz oświadczenia/. Dokumenty dotyczące wypowiedzenia umów dystrybutorom zostały przekazane pozwanemu 17 stycznia 2011r. przy piśmie datowanym 17 stycznia 2010r. / k. 33-34 akt administracyjnych/.

Wobec powyższego należy podzielić stanowisko pozwanego, że powódka na żądanie Prezesa UOKIK skierowane na podstawie przepisu art. 50 ust.1 i ust.2 uokik udzieliła nieprawdziwych informacji o nieposiadaniu dokumentów w sprawie wypowiedzeń złożonych w 2008r. dystrybutorom , co było następstwem niedołożenia należytej staranności przy szukaniu tych dokumentów, co uzasadnia przypisanie powódce winy nieumyślnej w naruszeniu obowiązku wynikającego z art. 50 uokik oraz że powódka sprostowała tę informację na ponowne żądanie Prezesa UOKIK po ponownym pouczeniu o obowiązku i skutkach jego naruszenia.

Jeśli chodzi o żądanie udzielenia informacji o przyczynach podjęcia decyzji wyeliminowania w 2008r. dystrybutorów z systemu, które to żądanie również zostało zawarte w piśmie pozwanego z dnia 13 października 2010r., to w piśmie z dnia 15 listopada 2010r. powódka jako przyczynę wyeliminowania każdego z dystrybutorów z systemu dystrybucji wskazała złamanie przez dystrybutora zasad współpracy ze Spółką (...), polegające na usunięciu przez dystrybutora prowadzącego sprzedaż danego produktu za pośrednictwem Internetu oznaczenia identyfikującego dany produkt jako produkt (...) Sp. z o.o. Równocześnie powodowa Spółka wskazała, że usunięcie przez dystrybutorów oznaczenia danego produktu skutkuje znacznymi utrudnieniami przy ewentualnym postępowaniu reklamacyjnym dotyczącym takiego produktu, dlatego też Spółka (...) działanie dystrybutorów usuwających oznaczenie produktów uznała za sprzeczne z zasadami dystrybucji produktów tej Spółki.

Jest poza sporem, że powyższa informacja co do przyczyn wypowiedzenia dystrybutorom umów w 2008r. była nieprawdziwa. Jak wynika bowiem z korespondencji powodowej Spółki z dystrybutorami / k- 36-46 akt administracyjnych / przyczyną wypowiedzenia w 2008r. przez powódkę dystrybutorom umów było nieprzestrzeganie przez nich cen detalicznych określonych w (...) w stosunkach z osobami trzecimi, które nie podpisały (...).

Informacja co do przyczyn wypowiedzenia umów była także informacją wprowadzającą w błąd. W sytuacji, gdy przedmiotem postępowania antymonopolowego było między innymi podejrzenie zawarcia porozumienia ustalającego detaliczne ceny odsprzedaży suplementów diety Spółki (...) informacja, że przyczyną wyeliminowania dystrybutorów było usunięcie oznaczeń produktów, wskazywała powody zakończenia współpracy niezwiązane z zarzutem.

Zawarta w piśmie powódki z dnia 15 listopada 2010r. informacja co do przyczyn wyeliminowania w 2008r. dystrybutorów miała charakter stanowczy i – poprzez wskazanie dużego znaczenia uchybienia przypisanego dystrybutorom – miała przekonać adresata co do zasadności zastosowanego środka. W związku z tym w piśmie z dnia 29 grudnia 2010r. Prezes UOKiK zażądał podania źródła informacji, w oparciu o które Spółka ustaliła wskazane w piśmie z dnia 15 listopada 2010r. przyczyny zakończenia współpracy z dystrybutorami. W odpowiedzi – w piśmie złożonym 17 stycznia 2011r. – powódka wyjaśniła, że informacje dotyczące dystrybutorów wyeliminowanych w roku 2008 z systemu dystrybucji przedstawione w piśmie z dnia 15 listopada 2010r. zostały ustalone na podstawie danych zawartych w systemie komputerowym Spółki (...). Jednakże powódka nie przedłożyła wydruków komputerowych, zawierających dane o przyczynach wypowiedzenia umów z dystrybutorami wyeliminowanymi z systemu dystrybucji w 2008r. Prezes zaś powodowej Spółki zeznał – w ramach dowodu z przesłuchania stron – że „w naszym systemie informatycznym mieliśmy znacznik, że ta osoba została usunięta z systemu, ale nie wiedzieliśmy z jakiego powodu np. zgonu, czy zakończenia działalności gospodarczej, czy wypowiedzenia”.

Jak wynika z odpisów z rejestru przedsiębiorców / k- 80- 82 akt administracyjnych oraz k- 35 – 36 / T. K. był Prezesem Zarządu powodowej Spółki zarówno w 2008r., jak i w 2010r i 2011r. Według zaś przedłożonej przez powódkę korespondencji z dystrybutorami osobą kontaktową z ramienia powodowej Spółki był P. K./ k – 36, 37,40,46/.

Jak wskazała powódka już w piśmie z dnia 15 listopada 2010r. w 2008r. na skutek wypowiedzenia umów przez powódkę z sieci dystrybutorów wyeliminowano 7 dystrybutorów / lista – k. 21 akt administracyjnych/. Przyczyną wypowiedzenia umów przez powódkę tym dystrybutorom było nieprzestrzeganie cen detalicznych określonych w (...). Jak wynika z przedłożonej przez powódkę korespondencji / k. 36- 46 akt administracyjnych/ powódka przewidywała tryb odwołania i trzech dystrybutorów odwoływało się „od decyzji wypowiedzenia umowy”/ k. 37 , 40, 46/. Wypowiedzenie umowy przez Spółkę (...) dystrybutorom z powodu nieprzestrzegania cen detalicznych określonych w (...) nie było w 2008r. zdarzeniem jednorazowym, Spółka wprowadziła nawet system odwoławczy i został on w 2008r. trzykrotnie zastosowany.

W tym stanie rzeczy trudno uznać, że jedyną przyczyną wypowiedzenia umów przez Spółkę dystrybutorom znaną w listopadzie 2010r. Zarządowi Spółki i jej pracownikom było usunięcie przez dystrybutorów oznaczeń produktów. Świadek P. K. zeznał wręcz, że było kilka przyczyn wypowiedzenia umów z dystrybutorami.

Powodowa Spółka nie dysponowała w listopadzie 2010r. odpowiednimi dokumentami, wskazującymi na przyczynę wypowiedzeń umów w 2008r. dystrybutorom i powódka nie wykazała innych źródeł ustalenia przyczyn wypowiedzenia dystrybutorom wskazanym w liście załączonej do pisma z dnia 15 listopada 2010r. , twierdzenie bowiem powódki co do oparcia się na danych zawartych w systemie komputerowym nie może dotyczyć przyczyn wypowiedzeń, ponieważ Prezes Zarządu powódki zeznał, że w systemie komputerowym nie ma takich danych. W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, że podając w piśmie z dnia 15 listopada 2010r. informacje co do przyczyn wypowiedzeń w 2008r. umów 7 dystrybutorom powódka wiedziała, że nie są to informacje wynikające z wiarygodnych źródeł. Skoro więc powódka była pouczona o obowiązku udzielania informacji prawdziwych i nie wprowadzających w błąd, to udzielając stanowczych informacji co do przyczyn wypowiedzeń nie znajdujących potwierdzenia w dokumentacji, ani innych źródłach powódka, będąca podmiotem gospodarczym, miała świadomość, że takie postępowanie może doprowadzić do przekazania informacji nieprawdziwej i godziła się na to. Nie ustaliwszy przyczyny wypowiedzeń wskazanym dystrybutorom powódka winna była podać, że nie zna tych przyczyn i nie dysponuje źródłami umożliwiającymi ich ustalenie. Powódka zaś podała przyczyny wypowiedzeń nieprawdziwe w odniesieniu do konkretnych dystrybutorów, którym wypowiedziała umowy w 2008r., a następnie jeszcze podała nieprawdziwe w tym zakresie źródło ustalenia tych informacji / pismo złożone 17 stycznia 2011r./.

Według zeznań wskazanych już świadków oraz zeznań Prezesa Zarządu powódki Spółka (...) wypowiadała bliżej nieokreślonym dystrybutorom i w bliżej nieokreślonym czasie umowy z powodu usunięcia przez nich oznaczenia identyfikującego dany produkt przy sprzedaży za pośrednictwem Internetu. Jednakże – jak już ustalono wyżej – nie była to jedyna przyczyna wypowiedzeń umów stosowana przez powódkę i znana w 2010r. pracownikom oraz Zarządowi Spółki. Skoro więc powódka, mając świadomość, że usunięcie oznaczeń identyfikujących produkt nie jest jedyną przyczyną wypowiedzenia umów dystrybutorom, odniosła w piśmie z dnia 15 listopada 2010r. tę przyczynę do wypowiedzeń w 2008r. umów konkretnym dystrybutorom i uczyniła to bez zastrzeżenia, że jest to jedna z możliwych przyczyn tych konkretnych wypowiedzeń, to należy przyjąć, że powódka miała świadomość, że taka informacja może wprowadzić w błąd co do żądanej informacji i godziła się na to.

Należy dodać, że w sytuacji, gdy postępowanie antymonopolowe, w ramach którego powódka udzielała informacji, dotyczyło między innymi zawarcia porozumienia polegającego na ustalaniu detalicznych cen odsprzedaży suplementów diety Spółki (...), to wybranie nawet z kilku teoretycznie możliwych przyczyn wypowiedzeń umów takiej przyczyny, która nie wiąże się w jakikolwiek sposób z kwestią cen detalicznych, świadczy o zamiarze przekonania Prezesa UOKiK o braku związku tych wypowiedzeń z prowadzonym postępowaniem antymonopolowym. Przemawia to również za uznaniem, że podając nierzeczywistą przyczynę wypowiedzeń powódka miała świadomość, iż udzielona informacja może doprowadzić do naruszenia przepisu art. 50 ust.1 uokik i godziła się na to.

Z tych względów należy podzielić stanowisko Prezesa, że wskazanie przez powodową Spółkę nieprawdziwej i wprowadzającej w błąd przyczyny wypowiedzenia w 2008r. umów siedmiu dystrybutorom określonym w załączniku do pisma z dnia 15 listopada 2010r. nosi znamiona winy umyślnej.

Powyższego ustalenia nie podważa okoliczność, że w piśmie z dnia 15 listopada 2010r. powódka zobowiązała się wyeliminować nieprawidłowości zarzucane jej w postanowieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego. Powódka wystąpiła o wydanie decyzji zobowiązującej w oparciu o przepis art. 12 uokik, czyli Spółka zmierzała w ten sposób do uniknięcia zastosowania przez Prezesa UOKiK przepisu art. 106 ust. 1 pkt 1 uokik. Z tego punktu widzenia pogarszało sytuację powódki ujawnienie faktu, że powódka egzekwowała wykonywanie zawartych porozumień ograniczających konkurencję.

W świetle powyższych ustaleń – skoro powódka w sposób zawiniony naruszyła obowiązki ustanowione przepisem art. 50 ust.1 uokik w związku z żądaniami pozwanego zawartymi w piśmie z dnia 13 października 2010r. , to nałożenie na powódkę kary pieniężnej znajduje podstawę prawną w przepisie art. 106 ust.2 pkt 2 uokik.

Sąd Apelacyjny nie znalazł przy tym – wbrew stanowisku Sądu I instancji – podstaw do weryfikacji wysokości nałożonej przez pozwanego kary pieniężnej.

Prezes UOKiK prawidłowo zastosował przepis art. 111uokik, według którego przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108 należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Ustalając wysokość kary Prezes UOKiK prawidłowo wziął pod uwagę znaczny stopień naruszenia przepisów uokik. Powódka naruszyła bowiem obowiązki wynikające z przepisu art. 50 ust.1 uokik, którego celem jest ochrona interesu publicznego rozumianego jako uzyskanie przez organ rzetelnych i prawdziwych informacji, uznanego przez ustawodawcę jako ważny interes, o czym świadczy wysokość kary przewidzianej w przepisie art. 106 ust 2 uokik. Powódka podała dwie informacje nieprawdziwe, przy czym jedna z tych informacji wprowadzała w błąd co do rzeczywistych przyczyn wyeliminowania dystrybutorów z systemu. Naruszenie obowiązku udzielania informacji prawdziwych i rzetelnych nastąpiło w ramach postępowania antymonopolowego, w którym przedmiotem badania były praktyki zaliczane do poważnych naruszeń interesu publicznego. Wbrew zarzutom powódki nieprawdziwe informacje dotyczyły kwestii istotnych w postępowaniu antymonopolowym. Informacje dotyczyły kwestii, które mogły mieć wpływ na zastosowanie przez Prezesa UOKiK przepisu art. 12 ust.1 uokik. Zatajona informacja o stosowaniu przez powódkę środków dyscyplinujących wobec określonych dystrybutorów niestosujących się do warunków ustalonych w kwestionowanych porozumieniach potwierdzała fakt zawarcia tych porozumień, miała wpływ na ustalenie podmiotów związanych porozumieniami i ich roli w zawarciu i wykonywaniu porozumień oraz na ustalenie skutków porozumień, co z kolei uwzględnia się przy ocenie kwestii kary pieniężnej.

Prezes UOKiK prawidłowo uwzględnił jako okoliczność obciążającą umyślne zachowanie powódki przy udzieleniu informacji wprowadzających organ w błąd co do przyczyn wyeliminowania dystrybutorów z systemu.

Jako okoliczność łagodzącą trafnie został uznany fakt skorygowania przez powódkę wadliwych informacji z tym zastrzeżeniem, że ta korekta nastąpiła jednak nie z inicjatywy powódki, lecz na ponowne żądanie pozwanego.

Prezes UKOIK wziął także pod uwagę, że Spółka (...) naruszyła po raz pierwszy przepisy uokik oraz że współdziałała w toku postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Ponadto ustalając wysokość kary Prezes UOKiK uwzględnił także potencjał ekonomiczny powodowej Spółki, mając na uwadze przychód osiągnięty przez powódkę w 2010r.

W konsekwencji nałożona na powódkę kara wynosi 198.015 zł, czyli 50.000 EURO, co stanowi zaledwie 0,1 % górnej granicy zagrożenia ustawowego.

Kwota kary nie jest niska, jednakże ustalając karę w takiej wysokości Prezes UOKiK uwzględnił prawidłowo wszelkie okoliczności, mające wpływ na wymiar kary. Nałożona kara spełnia funkcję represyjną, prewencyjną i edukacyjną przy zachowaniu wymogu proporcjonalności.

Brak jest podstaw do uznania, że ustalając wysokość kary Prezes UOKiK nie uwzględnił istotnej okoliczności, uzasadniającej obniżenie kary.

W szczególności nie jest uzasadnione porównywanie kwoty kary nałożonej w danej sprawie z kwotą kary nałożonej w postępowaniu antymonopolowym, w którym powódka udzieliła nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji. Wysokość kary pieniężnej za naruszenie zakazu określonego w art. 6 uokik została ustalona jako procent przychodu ukaranego przedsiębiorcy, przy czym górny pułap kary został określony na poziomie 10% przychodu. W art. 106 ust. 2 uokik maksymalna wysokość kary pieniężnej określona została poprzez kwotowe wskazanie górnej granicy kary i pułap kary został określony na wysokim poziomie, bo wynoszącym 50.000.000 EURO. W tej sytuacji kwoty tych kar nie mogą być porównywane dla oceny, czy wymiar tych kar jest prawidłowy.

Z tych wszystkich względów należało – na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.- zmienić zaskarżony wyrok i - stosownie do art. 479^{31a} § 1 k.p.c. – oddalić odwołanie powódki jako niezasadne oraz zasądzić od powódki na rzecz pozwanego – tytułem zwrotu kosztów procesu – kwotę 360 zł / art. 98 § 1 i § 3, art. 99, art. 108§1 i art. 109 k.p.c. oraz §14 ust. 3 punkt

1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu –tekst jedn. 2013r. poz.490/.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono również na zasadzie odpowiedzialności za wynik sporu zgodnie z przepisami art. 98 § 1 i §3, art. 99 , 108§ 1 i 109 k.p.c. w związku z art. 391§ 1 k.p.c. Wobec powyższego zasadzono od powodowej Spółki na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym kwotę 270 zł / § 14ust.3 punkt 1 i § 12 ust.1 punkt 2 wyżej wskazanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości/.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych / tekst jedn. Dz. U. z 2010r., nr 90 , poz. 594 ze zm./ oraz stosując odpowiednio przepis art. 98§1 k.p.c. nakazano pobranie od powodowej Spółki (...) jako strony przegrywającej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 1000zł tytułem opłaty od apelacji, od obowiązku uiszczenia której pozwany jest zwolniony.